

Én vagyok az út, az igazság és az élet!

Megtörtént velem Japánban, hogy egyedül mentem kirándulni. Egy hegytetőről jöttem lefelé az úton, és gondolom, elhibáztam, mert egyszer csak nem volt út a lábam előtt. Nekivágtam az erdőnek, le a meredek lejtőn, összevissza téptek a bogáncsok, tüskék, de lent, a lejtő végén egy patakocska hangját hallottam.

Már este volt, és buta fejfel nem vittem magammal lámpát sem. Reméltem, lesz a patak mellett ösvény, volt is. Tapogatóztam a sötétben, mert holdfény nem világított, csillagok sem. Sikerült is haladnom, de az út egy helyen kilencvenfokos fordulatot vett, hogy átmenjen egy kis hidacska a folyón. Ezt én nem vettem észre a sötétben, és mentem egyenesen tovább. Csupa bozótba, bogáncs és túske közé kerültem, egyre meredekebb helyeken másztam, s egyszer csak azon vettem észre magamat, hogy gördülök lefelé. És landoltam a patakban. A szemüvegem elveszett, a bakancsom is leesett a lábamról, de sikerült még kihalásznom, és jó, hogy csak a hátamat ütöttem be s nem a fejemet, mert otthagytam volna az életemet is.

Valahogyan kimásztam a patakából csuromvizesen, és akkor észrevettem a fák között egy szabályos formájú árnyékot, egy háztetőt. Ahol háztető van, ott út is van! Sikerült az utat megtalálnom, és az utolsó villamossal valahogyan még hazaérkeztem a hegyek közül Tokióba.

Végül is minden rendeződött, de azt nagyon-nagyon megtapasztaltam, hogy út nélkül nem lehet járni. Szükséges a megbízható út, amelyre ráhagyatkozhatunk. Ahol tudjuk, hogy ha szakadékkal vagy folyóval találkozunk, afölött híd ível át. Ha meredek szakaszhoz érünk, ott biztos találunk valamit, amibe lehet kapaszkodni. Mert az út megbízható.

Az Úr Jézus a mi utunk, aki így bátorít bennünket, hogy jó útra lépünk: *Én vagyok az út, az igazság és az élet! (Jn 14,6)*

Nemeshegyi Péter SJ – A szeretet útja

Kiadja a Szatmári Római Katolikus Püspökség
Szatmárnémeti – 2020

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek

XV. évf., 2020. szeptember

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk szeptemberi számának megjelenése alkalmából!

Betegsztoráció. Ez a hivatásom. Hiszem és tudom, hogy az Úr az, aki meghívott és alkalmassá tett erre a szolgálatra. Magamtól, saját erőmből nem lennék képes rá, hogy ezt a szolgálatot jól végezzem. Nagyon nehéz megélni azt, hogy most nem lehetek rendszeresen a kórházban a beteg testvérek mellett. Ebben a hivatásban a legfontosabb a személyes jelenlét, az, hogy lássuk egymást. Egy biztató mosoly, egy érintés... Nem foghatjuk a kezeteiket, nem örülhetünk és sírhatunk, nem imádkozhatunk együtt. Ez most nagyon hiányzik! Soha nem hittem, hogy eljön egy olyan időszak, amikor nem látogathatunk az önkéntesekkel rendszeresen betegeket a kórházban. Nem közvetíthetjük személyes jelenlétünkkel azt a szeretetet, amit mindannyian a minket örök szeretettel szerető Urunktól kaptunk. Az Úr Isten tudja, mi miért történik. Meg szeretnék erősíteni titeket abban, kedves beteg testvérek, hogy az Úr ebben a nagyon sajátságos és talán még inkább kiszolgáltatott helyzetben szeret titeket, most még jobban szeret.

De ne hidd, kedves beteg, hozzátartozó, orvos és ápoló testvérem, hogy magadra hagytunk volna téged! Most másként vagyunk jelen! Nap, mint nap hordozunk téged az imáinkban, rendszeresen imádkozunk érted! Kérlek, hogy kapcsolódj, kapcsolódjatok be Ti is ebbe az imaláncba, amit nap, mint nap végzünk az önkéntes beteglátogatókkal a betegekért, orvosokért, ápolókért a világvjárvány megszűnéséért.

A minket örök szeretettel szerető, irgalmas Istenben bízva és a Boldogságos Szent Szűz oltalmára hagyatkozva kívánok minden beteg testvéremnek és segítőknek sok kegyelmet a betegség, a szenvedés és a nehézségek elviseléséhez!

Testvéri szeretettel: Gáspár Annamária kórházasztorációs referens

Erdő Péter bíboros imádsága járvány idején

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világerő, amelyben lehetővé tette az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségekben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezében van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolatlanul, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk!

Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk!

Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögj értünk!

Ámen.

Most segíts meg, Mária, ó irgalmas Szűzanya. Keservét a bűn-
bajnak eloszlatni van hatalmad. Hol ember már nem segíthet, a Te erőd nem
törik meg. Hő imáit gyermekidnek, nem, Te soha nem veted meg. Hol a
szükség kényszerít nagy, mutasd meg, hogy anya vagy. Most segíts meg, Mária,
ó irgalmas Szűzanya. Ámen

Szent II. János Pál pápa: Imádság a kereszthez

Áve, Krisztus Keresztje!

Bárhon található is jeled,

Krisztus ott tanúságot

tesz az ő húsvétjáról: a halálból életbe való átmenetről.

Tanúságot tesz a szeretetről, amely a halált legyőző élet
ereje.

Áve néked, Kereszt, bárhon is vagy,

tereken vagy az út mentén,

ott, ahol az emberek

sz szenvednek és haldokolnak...

ott, ahol dolgoznak,

tanulnak és alkotnak...

Mindenhol; férfiak, nők, fiúk és lányok nyakában...

és az emberi szívekben.

Áve, Krisztus Keresztje!

Csak egy szót szólj...

„Csak szólj, és szolgám meggyógyul...”

A századoshoz pedig így szólt Jézus:

Menj, legyen úgy, amint hitted.

A szolga még abban az órában meggyógyult.”

Csak egy szót szólj!

A napok rohannak, az éjszakát a kínok

elviselhetetlenné hosszabbítják,

s mintha az imához szükséges erő is eltűnne.

Nagyon egyedül érzem magam.

Hűségesen ápolnak.

és mégis úgy tűnik, mintha hitem elapadt volna.

Ide kell tenned a kezdet a szívemre, Uram,

csak egy szót szólj!

Egy szót, amibe belerejtetted

a kegyelem és könyörület teljességét:

egy szót, ami szent nyugalmat ad sebesült szívemnek.

Egy szót, ami lecsendesíti a viharokat...

Hiszen messziről integet már felém a békés otthon földje,

ahol partra szállhatok. Kedves Uram, csak egy szót szólj... Ámen.